

32003L0098

L 345/90

URADNI LIST EVROPSKE UNIJE

31.12.2003

DIREKTIVA 2003/98/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA
z dne 17. novembra 2003
o ponovni uporabi informacij javnega sektorja

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

informacije s področja sociale, gospodarstva, geografije, vremena, turizma, podjetništva, patentiranja in izobraževanja.

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 95 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽³⁾,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽⁴⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Pogodba predvideva vzpostavitev notranjega trga in sistema, ki bo zagotovil, da na notranjem trgu ne bo prišlo do izkrivljanja konkurence. Usklajevanje pravil in praks v državah članicah, ki se nanašajo na izkoriščanje informacij javnega sektorja, prispeva k doseganju teh ciljev.

(2) Razvoj, usmerjen k informacijski družbi in družbi znanja, vpliva na življenje vsakega državljana v Skupnosti, *med drugim*, tako, da jima omogoči pridobiti nove poti za dostop in pridobitev znanja.

(3) V tem razvoju ima digitalna vsebina pomembno vlogo. Proizvodnja vsebine je v zadnjih letih povzročila in še vedno povzroča hitro odpiranje novih delovnih mest. Večina teh delovnih mest se odpira v malih nastajajočih podjetjih.

(4) Javni sektor zbira, proizvaja, reproducira in razširja širok nabor informacij na številnih področjih dejavnosti, kot so

(5) Eden od pglavitnih ciljev vzpostavitve notranjega trga je ustvarjanje pogojev, ki bodo prispevali k razvoju storitev na ravni Skupnosti. Informacije javnega sektorja so pomemben primarni material za proizvode in storitve z digitalno vsebino in bodo z razvojem brezžičnih vsebinskih storitev postali še bolj pomemben vir vsebin. V tem smislu bo bistvena široka čezmejna geografska pokritost. Večje možnosti ponovne uporabe informacij javnega sektorja bi *med drugim* evropskim družbam omogočile, da izkoriščajo potencial teh informacij in prispevajo h gospodarski rasti in ustvarjanju novih delovnih mest.

(6) Med pravili in praksami držav članic glede izkoriščanja virov informacij javnega sektorja obstajajo znatne razlike, ki ovirajo polni razvoj gospodarskega potenciala tega ključnega vira. Tradicionalne prakse organov javnega sektorja pri izkoriščanju informacij javnega sektorja so se razvijale zelo neenakomerno. To je treba upoštevati. Če razlike državnih predpisov in praks ali pomanjkanje jasnosti ovirajo nemoteno delovanje notranjega trga in pravičen razvoj informacijske družbe v Skupnosti, je treba državne predpise in prakse glede ponovne uporabe dokumentov javnega sektorja vsaj minimalno uskladiti.

(7) Nadalje, brez minimalne uskladitve na ravni Skupnosti lahko zakonodajne aktivnosti na državni ravni, ki so se v številnih državah članice že začele kot odgovor na tehnološke izzive, povzročijo še znatnejše razlike. Vpliv takih zakonodajnih razlik in negotovosti bo postal znatnejši z nadaljnjim razvojem informacijske družbe, ki je že precej povečala čezmejno izkoriščanje informacij.

(8) Splošni okvir za pogoje, ki urejajo ponovno uporabo dokumentov javnega sektorja, je potreben, da se zagotovijo pošteni, sorazmerni in nediskriminacijski pogoji za ponovno uporabo takih informacij. Organi javnega sektorja zbirajo, proizvajajo, reproducirajo in razširjajo dokumente, da izpolnijo svoje javne naloge. Uporaba takih dokumentov za druge razloge pomeni ponovno uporabo. Politike držav članic lahko presežejo minimalne standarde, določene v tej direktivi, in tako omogočijo obsežnejšo ponovno uporabo.

⁽¹⁾ UL C 227 E, 24.9.2002, str. 382.

⁽²⁾ UL C 85, 8.4.2003, str. 25.

⁽³⁾ UL C 73, 26.3.2003, str. 38.

⁽⁴⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 12. februarja 2003 (še ni objavljeno v Uradnem listu), Skupno stališče Sveta z dne 26. maja 2003 (UL C 159 E, 8.7.2003, str. 1) in Stališče Evropskega parlamenta z dne 25. septembra 2003 (še ni objavljeno v Uradnem listu). Odločitev Sveta z dne 27. oktobra 2003.

- (9) Ta direktiva ne vsebuje obveznosti odobritve ponovne uporabe dokumentov. Odločitev, da se ponovna uporaba odobri ali ne, bo prepuščena državam članicam ali zadevnemu organu javnega sektorja. Ta direktiva bi se morala uporabljati za dokumente, ki so dostopni za ponovno uporabo, če organi javnega sektorja za informacije izdajo dovoljenje, jih prodajo, razširjajo, izmenjajo ali objavijo. Da bi se izognili navzkrižnim subvencijam, bi ponovna uporaba morala vključevati nadaljnjo uporabo dokumentov v okviru same organizacije za dejavnosti, ki ne spadajo v obseg njenih javnih nalog. Dejavnosti, ki ne spadajo v javno nalogo, navadno vključujejo zagotavljanje dokumentov, ki se predložijo in zaračunajo izključno na poslovni podlagi ter v konkurenci z drugimi na trgu. Definicija pojma „dokument“ ne vključuje računalniških programov. Direktiva gradi na režimu obstoječega dostopa v državah članicah in ne spreminja državnih pravil za dostop do dokumentov. Ne uporablja se v primerih, kadar državljani ali družbe lahko, skladno z ustreznim režimom dostopa, pridobijo dokument, če lahko dokažejo poseben interes. Na ravni Skupnosti, člena 41 (pravica do dobrega upravljanja) in 42 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah priznavata pravico katerekoli državljana Unije in katerekoli fizične ali pravne osebe, ki bivata ali imata registriran sedež v državi članici, do dostopa do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije. Organe javnega sektorja je treba spodbujati, da vse dokumente, ki jih hranijo, dajo na voljo za ponovno uporabo. Organi javnega sektorja bi morali pospeševati in spodbujati ponovno uporabo dokumentov, vključno z uradnimi besedili zakonodajne in upravne narave, kadar ima organ javnega sektorja pravico, da njihovo ponovno uporabo odobri.
- (10) Opredelitvi pojmov „organ javnega sektorja“ in „subjekt javnega prava“ sta vzeti iz Direktiv (92/50/EGS⁽¹⁾), 93/36/EGS⁽²⁾ in 93/37/EGS⁽³⁾ in 98/4/ES⁽⁴⁾ o javnih naročilih. Ti opredelitvi pojmov ne zajemata javnih podjetij.
- (11) Ta direktiva določa generično (*izvorno*) opredelitev pojma „dokument“ v skladu z razvojem informacijske družbe. Zajema vsako navedbo aktov, dejstev ali informacij - in vsako zbiranje takih aktov, dejstev ali informacij - ne glede na vrsto nosilca podatkov (napisano na papir ali shranjeno v elektronski obliki ali kot zvočni, vizualni ali audiovizualni posnetek), ki jih hranijo organi javnega sektorja. Dokument, ki ga hrani organ javnega sektorja, je dokument, če ima organ javnega sektorja pravico do odobritve ponovne uporabe.
- (12) Rok za odgovor na zahtevek za ponovno uporabo mora biti razumen in v skladu z enakovrednim rokom za zahtevke za dostop do dokumenta po ustreznih režimih dostopa. Razumni roki v Uniji bodo spodbujali oblikovanje novih združenih (*agregiranih*) informacijskih proizvodov in storitev na vseevropski ravni. Po odobritvi zahtevka za ponovno uporabo morajo organi javnega sektorja dokumente dati na voljo v časovnem obdobju, ki dovoljuje polno izkoriščanje njihovega gospodarskega potenciala. To je posebej pomembno za dinamično vsebino (npr. podatki o prometu), ekonomsko vrednost, od katere sta odvisna neposreden dostop do podatkov in redno posodabljanje. Če se uporabi dovoljenje, je časovna dostopnost dokumentov lahko del pogojev dovoljenja.
- (13) Možnosti za ponovno uporabo se lahko izboljšajo, če se omeji potreba po digitalizaciji papirnih dokumentov ali če se digitalne datoteke procesirajo tako, da postanejo medsebojno združljive. Zato bi morali organi javnega sektorja dokumente dati na voljo v kakršnemkoli obstoječem formatu ali jeziku, elektronsko, kadar je to možno in primerno. Organi javnega sektorja bi morali zahtevke za izvlečke iz obstoječih dokumentov sprejeti pozitivno, če odobritev takega zahtevka vključuje samo preprost postopek. Organe javnega sektorja kljub temu ne bi smeli zadolžiti, da zagotovijo izvleček iz dokumenta, če to vključuje nesorazmeren napor. Zaradi olajšanja ponovne uporabe bi morali organi javnega sektorja dati svoje lastne dokumente na voljo v formatu ki, kolikor je to mogoče in primerno, ni odvisen od uporabe posebne programske opreme. Kadar je to možno in primerno, bi organi javnega sektorja morali upoštevati možnosti ponovne uporabe dokumentov za invalide ali s strani invalidov.
- (14) Pri zaračunavanju skupni dohodek ne sme presežati skupnih stroškov zbiranja, proizvodnje, reproduciranja ali razširjanja dokumentov, vključno z razumno donosnostjo naložbe, ob ustreznem upoštevanju zahtev samofinanciranja zadevnega organa javnega sektorja, kadar je to primerno. Proizvodnja vključuje pripravo in primerjavo, razširjanje pa lahko vključuje tudi pomoč uporabnika. Povračilo stroškov vključno z razumno donosnostjo naložbe ter skladno z veljavnimi računovodskimi načeli in ustrezno obračunsko metodo stroškov zadevnega organa javnega sektorja predstavlja zgornjo cenovno mejo, ker je treba vse pretirane cene izključiti. Najvišja cena, določena v tej direktivi, ne posega v pravice držav članic ali organov javnega sektorja, da uporabijo nižje cene ali pa sploh nobene, in države članice bi morale spodbujati organe javnega sektorja, da dokumente dajo na voljo po cenah, ki ne presegajo mejnih stroškov za reproduciranje in razširjanje dokumentov.

(1) UL L 209, 24.7.1992, str. 1. Direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2001/78/ES (UL L 285, 29.10.2001, str. 1).

(2) UL L 199, 9.8.1993, str. 1. Direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2001/78/ES.

(3) UL L 199, 9.8.1993, str. 54. Direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2001/78/ES.

(4) UL L 101, 1.4.1998, str. 1.

- (15) Zagotovitev, da so pogoji za ponovno uporabo dokumentov javnega sektorja jasni in javno dostopni, je predpogoj za razvoj informacijskega trga na ravni Skupnosti. Zato je treba vse uporabljive pogoje za ponovno uporabo dokumentov pojasniti potencialnim ponovnim uporabnikom. Države članice bi morale spodbujati ustvarjanje sprotno (*on-line*) dostopnih indeksov, kadar je primerno, dostopnih dokumentov, da se pospešijo in olajšajo zahtevki za ponovno uporabo. Vlagatelje za ponovno uporabo dokumentov je treba obvestiti o možnih pravnih sredstvih za povračila v zvezi z odločitvami ali praksami, ki na njih vplivajo. To bo še posebej pomembno za mala in srednja podjetja (MSP), ki morda ne poznajo odnosov z organi javnega sektorja drugih držav članic in ustreznih pravnih sredstev za povračila.
- (16) Javen dostop do vseh splošno dostopnih dokumentov, ki jih hrani javni sektor — ki zadeva ne samo politični proces, temveč tudi zakonodajni in upravni proces — pomeni temeljno sredstvo za razširitev pravice do znanja, ki je temeljno načelo demokracije. Ta cilj se uporablja za institucije na vsaki ravni, bodisi krajevni, državni ali mednarodni.
- (17) V nekaterih primerih se bodo dokumenti ponovno uporabili brez odobrenega dovoljenja. V drugih primerih se bo izdalo dovoljenje, s katerim se za imetnika dovoljenja postavijo pogoji o ponovni uporabi, kar se nanaša na zadeve, kot so odgovornost, pravilna uporaba dokumentov, zagotavljanje nespreninjanja in navedba virov. Če organi javnega sektorja izdajajo dovoljenje za ponovno uporabo dokumentov, morajo biti pogoji dovoljenja pošteni in pregledni. Standardna dovoljenja, ki so dostopna sprotno (*on-line*), lahko tudi igrajo pomembno vlogo v zvezi s tem. Zato bi morale države članice zagotoviti dostopnost standardnih dovoljenj.
- (18) Če se pristojni organ odloči, da nekaterih dokumentov ne da na voljo za ponovno uporabo ali da preneha s posodabljanjem teh dokumentov, bi moral te odločitve čim prej in kadar je možno elektronsko javno objaviti.
- (19) Pogoji za ponovno uporabo ne smejo biti diskriminacijski za primerjalne kategorije ponovne uporabe. To na primer ne sme preprečiti izmenjave podatkov med organi javnega sektorja, ki so brezplačni, za izvajanje javnih nalog, medtem ko se drugim strankam ponovna uporaba istih dokumentov zaračunava. Niti ne sme preprečiti sprejetja diferencirane politike zaračunavanja za komercialno ali nekomercialno ponovno uporabo.
- (20) Organi javnega sektorja bi pri določanju načela za ponovno uporabo dokumentov morali spoštovati pravila konkurence, in se, kolikor je to mogoče, izogibati izključnim sporazumom z zasebnimi partnerji. Vendar pa je izključna pravica do ponovne uporabe določenih dokumentov javnega sektorja včasih potrebna, da se zagotovi storitev splošnega gospodarskega interesa. To se lahko zgodi, če noben komercialni založnik ne bi hotel objaviti podatkov brez take izključne pravice.
- (21) Ta direktivo je treba izvajati in uporabljati v celoti po načelih zaščite osebnih podatkov v skladu z Direktivo 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ⁽¹⁾.
- (22) Ta direktiva ne vpliva na pravice intelektualne lastnine tretjih strank. Da se izogne dvomom, se pojem „pravice intelektualne lastnine“ nanaša samo na avtorske pravice in z njimi povezane pravice (vključno s *sui generis* oblikami zaščite). Ta direktiva se ne uporablja za dokumente, ki jih vključujejo pravice industrijske lastnine, kot so patenti, registrirani načrti/zasnove/oblike in blagovne znamke. Ta direktiva ne vpliva na obstoj ali lastništvo pravic intelektualne lastnine organov javnega sektorja in ne omejuje uveljavljanja teh pravic na katerikoli način zunaj meja, ki jih določa ta direktiva. Obveznosti, ki jih nalaga ta direktiva, je treba uporabljati le kolikor so združljive z določbami mednarodnih sporazumov o varstvu pravic intelektualne lastnine, zlasti Bernske konvencije za varstvo književnih in umetniških del (Bernska konvencija) in Sporazuma o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine (Sporazum TRIPs). Organi javnega sektorja bi vendarle morali uveljaviti svoje avtorske pravice na način, ki omogoča ponovno uporabo.
- (23) Orodja, ki pomagajo potencialnim ponovnim uporabnikom, da najdejo dokumente, ki so na voljo za ponovno uporabo, in pogoji za ponovno uporabo lahko znatno olajšajo čezmejno uporabo dokumentov javnega sektorja. Države članice bi morale zato zagotoviti vzpostavitev praktičnih ureditev v pomoč ponovnim uporabnikom pri njihovem iskanju dokumentov, ki so na voljo za ponovno uporabo. Seznam virov glavnih dokumentov, po možnosti dostopnih sprotno (*on-line*) (dokumenti s povečano ponovno uporabo ali dokumenti z možnostjo povečane ponovne uporabe) in portali, ki so povezani s seznamami decentraliziranih virov, so primeri takšnih praktičnih ureditev.

⁽¹⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

- (24) Ta direktiva ne posega v Direktivo 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi in Direktivo ⁽¹⁾ 96/9/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 1996 o pravnem varstvu baz podatkov ⁽²⁾. Oblikuje pogoje, v okviru katerih lahko organi javnega sektorja uveljavljajo svoje pravice intelektualne lastnine na notranjem informacijskem trgu, kadar dovolijo ponovno uporabo dokumentov.
- (25) Ker se cilji predlaganih ukrepov, torej olajšati oblikovanje informacijskih proizvodov in storitev na ravni Skupnosti, ki temeljijo na dokumentih javnega sektorja, povečati učinkovito čezmejno uporabo dokumentov javnega sektorja za informacijske proizvode in storitve z dodano vrednostjo s strani podjetij v zasebni lasti in omejiti izkrivljanje konkurence na trgu Skupnosti, ne morejo zadovoljivo doseči na ravni Skupnosti in se glede na resnični obseg delovanja Skupnosti in vpliv omenjenih ukrepov lažje dosežejo na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe, skladno z načelom subsidiarnosti, kakor določa člen 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega okvira, ki je potreben za doseg te ciljev. S to direktivo je treba doseči minimalno usklajenost, s čimer se preprečijo nadaljnja neskladja med državami članicami pri reševanju ponovne uporabe dokumentov javnega sektorja –
- (c) dokumente, do katerih ni dostopa zaradi režima dostopa v državah članicah, vključno zaradi:
- zaščite državne varnosti (to je državna varnost), obrambe ali javne varnosti,
 - statistične ali poslovne tajnosti;
- (d) dokumente, ki jih hranijo javne radiotelevizije in njihove podružnice in drugi organi ali njihove podružnice za opravljanje javne službe radiotelevizije;
- (e) dokumente, ki jih hranijo izobraževalne in raziskovalne ustanove kot so šole, univerze, arhivi, knjižnice in raziskovalne infrastrukture vključno z, kadar je to primerno, organizacijami, ustanovljenimi za prenos raziskovalnih rezultatov;
- (f) dokumente, ki jih hranijo kulturne ustanove kot so muzeji, knjižnice, arhivi, orkestri, opere, baleti in gledališča.
3. Ta direktiva gradi na obstoječih režimih dostopa v državah članicah in ne posega vanje. Ta direktiva se ne uporablja, kadar morajo državljani ali družbe dokazati poseben interes v okviru režima dostopa, da pridobijo dostop do dokumentov.
4. Ta direktiva ne posega v raven varstva posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in v nobenem primeru ne vpliva nanjo v skladu z določbami zakonodaje Skupnosti in državne zakonodaje, še zlasti ne spreminja obveznosti in pravic iz Direktive 95/46/ES.
5. Obveznosti, ki jih nalaga ta direktiva, se uporabljajo samo kolikor so združljive z določbami mednarodnih sporazumov o varstvu pravic intelektualne lastnine, zlasti Bernske konvencije in Sporazuma TRIPs.

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Vsebina in področje uporabe

1. Ta direktiva določa minimalni nabor pravil, ki urejajo ponovno uporabo, in praktična sredstva za olajšanje ponovne uporabe obstoječih dokumentov, ki jih hranijo organi javnega sektorja držav članic.
2. Ta direktiva se ne uporablja za:
 - (a) dokumente, katerih dobava je dejavnost zunaj področja uporabe javne naloge zadevnih organov javnega sektorja, kakor je opredeljeno z zakonodajo ali obvezujočimi predpisi v državah članicah, ali če takšnih predpisov ni, kakor je opredeljeno v skladu s skupno upravno prakso v zadevni državi članici;
 - (b) dokumente, katerih tretje stranke so imetniki pravice intelektualne lastnine;

⁽¹⁾ UL L 167, 22.6.2001, str. 10.

⁽²⁾ UL L 77, 27.3.1996, str. 20.

Člen 2

Definicije pojmov

V tej direktivi se uporablja naslednja opredelitev pojmov:

1. „organ javnega sektorja“ pomeni državo, območne (*regijske*) ali krajevne (*lokalne*) oblasti, osebe javnega prava in združenja, ki so jih ustanovila ena ali več takšnih oblasti, ali ena ali več takšnih oseb javnega prava;
2. „oseba javnega prava“ pomeni lahko katerokoli osebo, ki:
 - (a) je ustanovljena s posebnim namenom zadovoljevanja potreb v splošnem interesu, ki ni industrijske ali trgovinske narave, in
 - (b) je pravna oseba, in
 - (c) jo v glavnem financirajo država, območne (*regijske*) ali krajevne (*lokalne*) oblasti ali druge osebe javnega prava; ali je pod upraviteljskim nadzorom navedenih organov; ali ima upravni, upraviteljski ali nadzorni odbor, v katerega več kot polovico članov imenujejo država, območne (*regijske*) ali krajevne (*lokalne*) oblasti ali druge osebe javnega prava;

3. „Dokument“ pomeni:
- (a) kakršnokoli vsebino ne glede na nosilca podatkov (napisano na papirju ali shranjeno v elektronski obliki ali kot zvočni, vizualni ali audiovizualni posnetek);
 - (b) katerikoli del take vsebine;
4. „ponovna uporaba“ pomeni uporabo dokumentov, ki jih hranijo organi javnega sektorja, s strani oseb ali pravnih oseb za komercialne ali nekomercialne namene razen za prvotni namen v okviru javne naloge, zaradi katerega so bili dokumenti izdelani. Izmenjava dokumentov med organi javnega sektorja zgolj za opravljanje javnih nalog ne pomeni ponovne uporabe;
5. „osebni podatki“ so podatki, kakor so opredeljeni v členu 2(a) Direktive 95/46/ES.

Člen 3

Splošno načelo

Države članice zagotovijo, da se ti dokumenti ponovno uporabijo za komercialne ali nekomercialne namene skladno s pogoji iz poglavij III in IV, če organi javnega sektorja, ki hranijo dokumente, dovolijo njihovo ponovno uporabo. Dokumenti naj bodo dostopni elektronsko, kadar je to možno.

POGLAVJE II

ZAHTEVEK ZA PONOVNO UPORABO

Člen 4

Zahteve, ki se uporabljajo za obdelavo zahtevkov za ponovno uporabo

1. Organi javnega sektorja, elektronsko, kadar je to možno in primerno, obdelajo zahteve za ponovno uporabo, in vlagatelj omogočijo dostop do dokumenta za ponovno uporabo ali, če se zahteva dovoljenje, za vlagatelja končno oblikujejo (*finalizirajo*) ponudbo za dovoljenje v razumnem času, ki je skladen s časovnimi okviri, določenimi za obdelavo zahtevkov za dostop do dokumentov.

2. Kadar roki ali druga pravila, ki urejajo pravočasno oskrbo z dokumenti, niso določeni, organi javnega sektorja obdelajo zahteve in vlagatelju dostavijo dokumente za ponovno uporabo ali, če se zahteva dovoljenje, za uporabnika finalizirajo ponudbo za dovoljenje v časovnem obdobju, ki ni daljša od 20 delovnih dni po prejemu zahtevka. Za obsežne ali zapletene zahteve se to časovno obdobje lahko podaljša za naslednjih 20 delovnih dni. V takšnih primerih se v treh tednih po prejemu prvega zahtevka vlagatelj obvesti, da je za obdelavo zahtevka potrebno več časa.

3. V primeru negativne odločitve organi javnega sektorja vlagatelju sporočijo razloge za zavrnitev na podlagi ustreznih določb režima za dostop v navedeni državi članici ali na podlagi državnih predpisov, sprejetih v skladu s to direktivo, zlasti s členom 1(2)(a), (b) in (c) ali členom 3. V primeru negativne odločitve na podlagi člena 1(2)(b) organ javnega sektorja navede fizično ali pravno osebo, če je znana, ki je nosilec pravice, ali dajalca dovoljenja, od katerega je organ javnega sektorja pridobil ustrezen material.

4. Vsaka negativna odločitev mora imeti sklicevanje na pravna sredstva (*pravni poduk*), če bi se vlagatelj želel na odločitev pritožiti.

5. Organom javnega sektorja v skladu s členom 1(2)(d), (e) in (f) ni treba izpolnjevati zahtev iz tega člena.

POGLAVJE III

POGOJI ZA PONOVNO UPORABO

Člen 5

Razpoložljivi formati

1. Organi javnega sektorja dajo dokumente na voljo v kakršnemkoli obstoječem formatu ali jeziku, in elektronsko, kadar je to možno in primerno. To za organe javnega sektorja ne pomeni obveznosti, da pripravijo ali prilagodijo dokumente zaradi skladnosti z zahtevkom, niti ne pomeni obveznosti, da zagotovijo izvlečke iz dokumentov, kadar bi to pomenilo nesorazmeren napor zunaj enostavnega postopka.

2. Na podlagi te direktive se od organov javnega sektorja ne sme zahtevati, da nadaljujejo s pripravo določene vrste dokumentov z namenom, da take dokumente ponovno uporabijo organizacije zasebnega ali javnega sektorja.

Člen 6

Načela, ki urejajo obračunavanje

Pri zaračunavanju skupni dohodek od dobave dokumentov in dovoljenj za ponovno uporabo dokumentov ne sme presežati stroškov za zbiranje, pripravo, reprodukcijo ali razširjanje, vključno z razumno donosnostjo naložbe. V ustreznem obračunskem obdobju morajo biti cene stroškovno naravnane in preračunane v skladu z računovodskimi načeli, ki jih uporabljajo zadevni organi javnega sektorja.

Člen 7

Preglednost

Vsi pogoji in standardne cene, ki se uporabljajo za ponovno uporabo dokumentov, ki jih hranijo organi javnega sektorja, se predhodno pripravijo in objavijo, elektronsko, kadar je to možno in primerno. Organ javnega sektorja na zahtevo navede osnovo za izračun objavljene cene. Zadevni organ javnega sektorja navede tudi dejavnike, ki se bodo upoštevali pri izračunu cen za atipične primere. Organi javnega sektorja zagotovijo, da se vlagatelji za ponovno uporabo dokumentov obvestijo o možnih pravnih sredstvih za povračila v zvezi z odločitvami ali praksami, ki na njih vplivajo.

Člen 8

Dovoljenja

1. Organi javnega sektorja lahko dovolijo ponovno uporabo dokumentov brez pogojev ali naložijo pogoje, kadar je to primerno z dovoljenjem, ki urejajo ustrezne zadeve. Ti pogoji ne smejo po nepotrebnem omejiti možnosti za ponovno uporabo in se ne smejo uporabljati za omejevanje konkurence.

2. V državah članicah, kjer se uporabljajo dovoljenja, države članice zagotovijo, da so standardna dovoljenja za ponovno uporabo dokumentov javnega sektorja, ki se lahko prilagodijo posebnim vlogam za dovoljenja, na voljo v digitalnem formatu in se lahko elektronsko obdelajo. Države članice spodbujajo organe javnega sektorja, da uporabljajo standardna dovoljenja.

Člen 9

Praktične ureditve

Države članice zagotovijo vzpostavitev praktičnih ureditev, ki bodo olajšale iskanje dokumentov, na voljo za ponovno uporabo, kot so sezname virov, po možnosti sprotno (*on-line*), glavnih dokumentov in portalov, ki so povezani s seznamami decentraliziranih virov.

POGLAVJE IV

PREPOVED RAZLIKOVANJA IN POŠTENO TRGOVANJE

Člen 10

Prepoved razlikovanja

1. Pogoji za ponovno uporabo dokumentov ne smejo biti diskriminacijski za primerjalne kategorije ponovne uporabe.

2. Če organ javnega sektorja dokumente ponovno uporabi kot vhodni podatek za svoje poslovne dejavnosti zunaj področja uporabe javnih nalog, se za zagotavljanje dokumentov za navedene dejavnosti uporabljajo iste cene in pogoji, kot se uporabljajo za druge uporabnike.

Člen 11

Prepoved izključnih ureditev

1. Ponovna uporaba dokumentov je odprta za vse potencialne akterje na trgu, četudi eden ali več akterjev na trgu že izkoriščajo proizvode z dodano vrednostjo, ki temeljijo na teh dokumentih. Pogodbe ali druge ureditve med organi javnega sektorja, ki hranijo dokumente, in tretjimi strankami ne smejo odobriti izključnih pravic.

2. Če pa je izključna pravica vendarle potrebna za zagotovitev storitve v javnem interesu, je veljavnost razloga za odobritev takšne izključne pravice predmet rednih pregledov in se v vsakem primeru pregleda vsake tri leta. Izključne ureditve, vzpostavljene po začetku veljavnosti te direktive, so pregledne in se javno objavijo.

3. Obstoječe izključne ureditve, ki po odstavku 2 ne izpolnjujejo pogojev za izjemo, se prenehajo uporabljati po poteku pogodbe in v vsakem primeru najkasneje 31. decembra 2008.

POGLAVJE V

KONČNE DOLOČBE

Člen 12

Izvajanje

Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 1. julija 2005. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

Člen 13

Pregled

1. Komisija opravi pregled uporabe te direktive pred 1. julijem 2008 in Evropskemu parlamentu in Svetu sporoči rezultate tega pregleda skupaj z morebitnimi predlogi za dopolnitev Direktive.

2. Pregled zadeva zlasti področje uporabe in vpliv te direktive, vključno z obsegom povečanja ponovne uporabe dokumentov javnega sektorja, učinke načel, ki se uporabljajo za obračunavanje in ponovno uporabo uradnih besedil, ki so zakonodajne in upravne narave, kakor tudi nadaljnje možnosti izboljšanja pravnega delovanja notranjega trga in razvoj industrije evropske vsebine.

Člen 14

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropskih unije*.

Člen 15

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 17. novembra 2003

Za Parlament

Predsednik

P. COX

Za Svet

Predsednik

G. ALEMANNIO